

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นในค่านิยมว่าเสมอในการจัดและประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่จัดขึ้น อันเป็นแนวทางในการเสนอโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู ผู้วิจัย วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย และในรูปการบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ภาคที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของชุดแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และตอนที่ 2 วิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยแล้ว เสนอผลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

ภาคที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความมุ่งหมายวิธีการจัดและการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสม่ำเสมอของการจัด และประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภทที่จัดขึ้น ตอนที่ 3 วิเคราะห์การประเมินผล ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ซึ่งทั้ง 3 ตอน วิเคราะห์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยแล้ว เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ในค่านิยมว่าเสมอในการจัดและประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น จึงเสนอผลเป็นตาราง

ภาคที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเอกสาร เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู และข้อมูลที่ไต่จากการสัมภาษณ์ในขณะที่ไปเก็บ

ข้อมูลวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะเสนอในรูปของการบรรยาย สรุปให้โดยส่วนรวมทั่วไป
ที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ไม่เสนอในรูปตารางถึงบทความประกอบคำอธิบาย
เช่นภาคที่ 1 และภาคที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลในภาคนี้จึงเป็นการวิเคราะห์
เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
ในวิทยาลัยครูที่จะเสนอในบทต่อไปเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 1

วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในภาคที่ 1 นี้ ผู้วิจัยนำคำตอบของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ในวิทยาลัยครูทั้ง 12 แห่ง มาวิเคราะห์เสนอผลเป็น ตาราง และแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในเรื่อง เพศ อายุ คุณวุฒิ ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน ระยะเวลา จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ และหน้าที่พิเศษที่ปฏิบัติกัน ๆ นอกเหนือจากการสอนโดยใช้แจกแจงความถี่และร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สถานการณ์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในเรื่อง เพศ อายุ และระดับชั้นที่ศึกษา โดยใช้แจกแจงความถี่ และร้อยละ (Percent)

ซึ่งการวิเคราะห์ในภาคที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลเป็นตารางไว้ ตั้งแต่ ตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

วิเคราะห์สถานภาพของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 2 เพศ อายุ คุณวุฒิ และระดับชั้นที่สอนของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ ชาย	32	35.6
หญิง	58	64.4
2. อายุ		
20-25 ปี	3	3.3
26-35 ปี	33	36.7
36 ปีขึ้นไป	54	60.0
3. คุณวุฒิ		
ปริญญาตรี	43	47.8
ปริญญาโท	47	52.2
4. ระดับชั้นที่สอน		
ป.กศ.ชั้นสูง	40	44.4
ค.บ.	50	55.5

จากตารางที่ 2 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย เป็นหญิงมากกว่าชาย คือ เป็นหญิง ร้อยละ 64.4 ส่วนใหม่มีอายุ 36 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.0

คุณวุฒิทางการศึกษา มีวุฒิปริญญาโท มากกว่าปริญญาตรี คือ วุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 52.2

ระดับชั้นที่สอน สอนนักศึกษาระดับ ค.บ.มากกว่า ป.กศ.ชั้นสูง คือสอนระดับ ค.บ. คิดเป็นร้อยละ 55.5

ตารางที่ 3 วิชา ระยะเวลา และจำนวนชั่วโมงที่สอนของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาในหมวดภาษาไทยที่สอนคือ		
หลักภาษาไทย	21	23.3
วรรณคดีไทย	23	25.6
การใช้ภาษาไทย	36	40.0
วิธีสอนภาษาไทย	10	11.1
2. ระยะเวลาที่ทำการสอนวิชาภาษาไทย		
1-5 ปี	5	5.6
6-10 ปี	34	37.8
10 ปีขึ้นไป	51	56.7
3. จำนวนชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์		
1-5 ชั่วโมง	5	5.6
6-10 ชั่วโมง	34	37.8
10 ชั่วโมงขึ้นไป	51	56.7

จากตารางที่ 3 แสดงว่า วิชาในหมวดภาษาไทย ที่อาจารย์สอนมากที่สุดคือ การใช้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 40.0 และที่อาจารย์สอนน้อยที่สุด คือ วิธีสอนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 11.1

ระยะเวลาที่ทำการสอนวิชาภาษาไทย มีประสบการณ์มากที่สุดในการสอน คือ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.7 และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์อยู่ในระหว่าง 1-5 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.6

จำนวนชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์ ของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย แต่ละคน มากที่สุดคือ สอน 10 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.7 และน้อยที่สุดคือ สอนอยู่ระหว่าง 1-5 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 4 หน้าพิเศษที่ปฏิบัติมากที่สุดนอกเหนือไปจากการสอน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย	10	11.1
2. เป็นที่ปรึกษาชมรมภาษาไทย	9	10.0
3. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	28	31.1
4. เป็นที่ปรึกษาชมรมอื่น ๆ	4	4.4
5. เป็นอาจารย์พิเศษการสอน	6	6.7
6. ช่วยงานธุรการ	19	21.1
7. ช่วยงานกีฬา	7	7.8
8. ช่วยงานห้องสมุด	1	1.1
9. ช่วยงานแนะแนว	2	2.2
10. ไม่มีงานพิเศษอื่น ๆ เลย	4	4.4

จากตารางที่ 4 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ปฏิบัติหน้าที่พิเศษที่นอกเหนือจากการสอนมากที่สุด คือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.1

ตอนที่ 2

วิเคราะห์สถานการณ์ภาพของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 เพศ อายุ และระดับชั้นที่ศึกษาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	126	36.4
	หญิง	220	63.3
2	อายุ		
	16 - 19 ปี	98	28.3
	20 - 23 ปี	122	35.0
	24 ปีขึ้นไป	126	36.4
3	ระดับชั้นที่ศึกษา		
	ป.กศ. ชั้นสูง	76	21.73
	ค.บ.	270	78.26

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีอายุระหว่าง 24 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.4 และระดับชั้นที่ศึกษา เป็น ค.บ. มากกว่า ป.กศ.สูง โดยเป็น ค.บ. ร้อยละ 78.26

ภาคที่ 2

วิเคราะห์รายละเอียด เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

ในภาคที่ 2 นี้ ผู้วิจัย นำคำตอบของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ในวิทยาลัยครูทั้ง 12 แห่ง มาวิเคราะห์เสนอผลเป็นตาราง และแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความมุ่งหมาย วิธีการจัด และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยใช้แจกแจงความถี่และร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสม่ำเสมอและประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ซึ่งแบ่งตามประเภทออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย และกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และทีทดสอบ (t-test) เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การประเมินผล ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยใช้ แจกแจงความถี่ และร้อยละ (Percent) ซึ่งผู้วิจัย จะได้เสนอผลเป็นตารางไว้ตั้งแต่ตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 37 ดังลำดับต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

วิเคราะห์ความมุ่งหมาย วิธีการจัด และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
ภาษาไทยตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 6 ถึง ตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 6 วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู

รายการ	อาจารย์สอนวิชา ภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และทักษะทางภาษาไทย ดีขึ้น	62	68.9	112	32.4
2. เพื่อฝึกให้ครูจัดทำงานร่วมกับผู้อื่น	12	13.3	52	15.0
3. เพื่อฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	4	4.4	19	5.5
4. เพื่อให้ นักศึกษารู้จักปรับตัวได้อย่างดีในสังคม	1	1.1	27	7.8
5. เพื่อให้ นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3	3.3	20	5.8
6. เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์	2	2.2	30	8.7
7. เพื่อให้ นักศึกษาได้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น	1	1.1	31	9.0
8. เพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดี ต่อวิชาภาษาไทย	1	1.1	13	3.8
9. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นความจำเป็นและความสำคัญ ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	4	4.4	42	12.1

จากตารางที่ 6 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาไทย ให้ความคิดเห็นตรงกัน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู ซึ่งเห็นด้วยมากที่สุด คือ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และทักษะ
ทางภาษาไทยดีขึ้น อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 68.9 ส่วนนักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 32.4

ตารางที่ 7 ระเบียบและข้อช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มี	22	24.4	128	37.0
2. มีบางกิจกรรม	49	54.4	164	47.4
3. ไม่มี	14	15.6	22	6.4
4. ไม่ทราบ	5	5.6	32	9.2

จากตารางที่ 7 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบและข้อช่วยในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตรงกันคือ มีบางกิจกรรม มากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.4 และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 47.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	39	43.3	76	22.0
2. อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา	4	4.4	6	1.7
3. อาจารย์ที่เป็นหัวหน้าภาควิชา ภาษาไทย	12	13.3	59	17.1
4. นักศึกษา	1	1.1	18	5.2
5. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ร่วมกับนักศึกษา	31	34.4	150	43.4
6. ไม่ทราบ	3	3.3	37	10.7

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู นั้น อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความคิดเห็นว่าเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.3 ส่วนนักศึกษา ให้ความเห็นว่าเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยร่วมกับศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.3

ตารางที่ 9 การได้มาซึ่งตำแหน่งอาจารย์ที่ปรึกษาของการจัดกิจกรรมเสริม
หลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อธิการแต่งตั้ง	4	4.4	9	2.6
2. หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยแต่งตั้ง	33	36.7	93	26.9
3. อาจารย์เลือกตั้งกันเอง	19	21	48	13.9
4. นักศึกษาเสนอชื่อ ให้นายบริหาร พิจารณาแต่งตั้ง	10	11.1	12	5.5
5. นักศึกษาเลือก	23	25.6	42	12.1
6. ไม่ทราบ	1	1.1	142	41.0

จากตารางที่ 9 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการได้มาซึ่งตำแหน่งอาจารย์ที่ปรึกษาของ
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่างกัน คือ อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย
ให้ความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยแต่งตั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7
แต่นักศึกษาให้ความเห็นว่าไม่ทราบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คีมากไม่บกพร่องเลย	11	12.2	61	17.6
2. คีพอสมควร	58	64.4	196	56.6
3. ไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษา	20	22.2	73	21.1
4. ไม่ทราบ	1	1.1	16	4.7

จากตารางที่ 10 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย มีความเห็นตรงกันว่า อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ปฏิบัติหน้าที่ ได้ดีพอสมควร มากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยให้ความคิดเห็นในข้อนี้ คิดเป็นร้อยละ 64.4 และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเสริม
หลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. 1 ปี แล้วยังเลือกใหม่	31	34.4	42	12.1
2. 2 ปี หรือมากกว่านั้น	3	3.3	38	11.0
3. อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร	11	12.2	41	11.8
4. ตามความสมัครใจของอาจารย์ที่ปรึกษา	21	23.3	28	8.1
5. ไม่ทราบ	24	26.7	197	56.9

จากตารางที่ 11 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่างกัน ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นว่า มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของอาจารย์ที่ปรึกษา 1 ปี แล้วยังเลือกใหม่ มากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 34.4 แต่ักศึกษา ให้ความเห็นว่า ไม่ทราบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาจารย์เป็นผู้วางแผนและดำเนิน กิจกรรมเอง	3	3.3	12	3.5
2. นักศึกษาเป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมเอง	3	3.3	26	7.5
3. อาจารย์เป็นผู้วางแผนและให้นักศึกษา จัดกิจกรรม	18	20.0	88	25.4
4. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันวางแผน และจัดกิจกรรม	64	71.1	211	61.0
5. ไม่ทราบ	2	2.2	9	2.6

จากตารางที่ 12 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับ วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตรงกัน คือ อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรมมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 71.1 และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 61.0

ตารางที่ 13 เวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ในเวลาเรียน	34	37.8	121	31.1
2. ระหว่างเวลาพัก	8	8.9	28	8.1
3. หลังเลิกเรียน	20	22.2	59	17.1
4. วันหยุดราชการหรือวันหยุดพิเศษ	11	12.2	58	16.8
5. สัปดาห์เรียน	1	1.1	2	0.6
6. อื่น ๆ	16	17.8	78	22.5

จากตารางที่ 13 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น ตรงกันคือ จัดในเวลาเรียนมากที่สุด อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นคิดร้อยละ 37.8 ส่วนนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นในข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 35.0 และจัดเมื่อสัปดาห์เรียนน้อยที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 1.1 ส่วนนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 0.6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ในเวลาเรียน	25	27.8	108	31.2
2. ระหว่างเวลาพัก	16	17.8	67	19.4
3. หลังเลิกเรียน	28	31.1	67	19.4
4. วันหยุดราชการหรือวันหยุดพิเศษ	21	23.3	104	30.1
5. สิ้นภาคเรียน	0	0	0	0
6. อื่น ๆ	0	0	0	0

จากตารางที่ 14 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมนั้นแตกต่างกัน คือ อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นว่า ควรจัดหลังเลิกเรียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 แต่ักศึกษา ให้ความเห็นว่า ควรจัดในเวลาเรียน ในมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.2

ตารางที่ 15 ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีพร้อมและสะดวกในการใช้	15	16.7	21	6.1
2. ไม่พร้อมแต่สะดวกในการใช้	9	10.0	70	20.2
3. ไม่พร้อมและไม่สะดวกในการใช้	4	4.4	9	2.6
4. ไม่พร้อมและฝ่ายกิจกรรมต้องจัดหาเอง	35	38.9	118	34.1
5. ไม่พร้อม แต่ทางวิทยาลัยช่วยเหลือใน การจัดหา และขอยืมจากแหล่งอื่น ๆ ให้	22	24.4	77	22.3
6. ไม่ทราบ	5	5.6	51	14.7

จากตารางที่ 15 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ ในการ
จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตรงกัน คือ ไม่พร้อมและฝ่ายกิจกรรมต้องจัด
หาเอง มากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 38.9
นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 34.1

ตารางที่ 16 เงินที่นำมาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. งบประมาณของวิทยาลัย	41	45.6	153	44.2
2. ค่าบำรุงของสมาชิชมรมภาษาไทย	22	24.4	69	19.4
3. เรียบไร่นักศึกษาและอาจารย์	9	10.0	36	10.4
4. จักรยานพาหนะ	1	1.1	11	3.2
5. ชายของและเจ้าหน้าที่	7	7.8	17	4.9
6. เงินตอบแทนจากการให้บริการ	0	0	2	0.6
7. ไม่ทราบ	10	11.1	60	17.3

จากตารางที่ 16 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับเงินที่นำมาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตรงกันคือ ได้จากงบประมาณของวิทยาลัย มากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 45.6 นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าร่วมทุกครั้ง	50	55.6	142	41.0
2. เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมใหญ่ ๆ	10	11.1	44	12.7
3. เข้าร่วมเมื่อมีเวลาว่าง	26	28.9	126	36.4
4. เข้าร่วมน้อยครั้งมาก	4	4.4	30	8.7
5. ไม่ได้เข้าร่วมเลย	0	0	4	1.2

จากตารางที่ 17 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตรงกันคือ เข้าร่วมทุกครั้งมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 55.6 นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 41.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ความสม่ำเสมอของการจัดและประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น ตลอดจนเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยตลอดจนเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษากังกล่าว ผู้วิจัยจะนำเสนอ 2 ตอน คือ

ก. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยเกี่ยวกับ ความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ข. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่จัดขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการ คิกน้่าหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็นดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00-1.55	มีค่าจึคน้อยหรือมีประโยชน์น้อย
ระดับค่าเฉลี่ย 1.56-2.55	มีค่าจึคปานกลางหรือมีประโยชน์ปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ย 2.56-3.00	มีค่าจึคมากหรือมีประโยชน์มาก

และการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยถือเกณฑ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จึงจะได้ เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ก. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เกี่ยวกับความสม่ำเสมอของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 18 ถึงตารางที่ 29 ดังนี้

ตารางที่ 18 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ก. <u>กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย</u> <u>กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด</u>					
1. การพูดในที่ประชุมหรือสาธารณะ	1.63	.69	1.51	.58	.08
2. สัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ	1.48	.50	1.32	.50	.01
3. ฝึกเป็นโฆษกวิทยุโทรทัศน์หรือพิธีกร ในโอกาสต่าง ๆ	1.54	.56	1.39	.54	.02
4. จัดอภิปราย ปรากฏา โศวาทิ ของนักศึกษาในวิทยาลัย	1.69	.61	1.8	.66	.14
5. จัดอภิปราย ปรากฏา โศวาทิ ของนักศึกษาระหว่างสถาบัน	1.43	.50	1.40	.52	.57
6. แข่งขันการพูดแบบต่าง ๆ	1.27	.52	1.27	.51	.99
7. แข่งขันการเล่าเรื่อง ปรากฏา และการบรรยาย	1.26	.49	1.34	.53	.18

จากตารางที่ 18 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์น้อย นอกจาก กิจกรรมการพูดในที่ประชุมหรือสาธารณะ และกิจกรรมจัดอภิปราย ปรากฏว่า ทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยที่อาจารย์เห็นว่า จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ ($P > .05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง</u>					
1. ฟังข่าว รายการสนทนา หรือตอบปัญหา เกี่ยวกับภาษาไทย ทางวิทยุ โทรทัศน์	1.61	.73	1.56	.63	.26
2. ฟังอภิปราย ปาฐกถา โต้วาทิ ของ นักศึกษาในวิทยาลัย	1.73	.67	1.74	.60	.96
3. ฟังทำนองเสนาะ เพลงไทย จาก เทปวิทยุ โทรทัศน์	1.87	.64	1.79	.66	.34
4. ฟังบุคคลภายนอกอภิปราย ปาฐกถา และโต้วาทิในวิทยาลัย	1.80	.62	1.95	.68	.05
5. ฟังรายการโทรทัศน์สด กลอนสักวา...	1.42	.54	1.55	.58	.07

จากตารางที่ 19 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่มีการจัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากกิจกรรมฟังรายการโทรทัศน์สด กลอนสักวา ที่เห็นว่าจัดอยู่ในเกณฑ์น้อย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแล้ว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 20 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน</u>					
1. จัดนิทรรศการหนังสือใหม่และหนังสือ ที่นาอ่าน	1.74	.63	1.89	.67	.07
2. สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับ หนังสือที่ได้อ่าน	1.71	.64	1.54	.64	.00
3. อ่านข่าว บทความ ประกาศของ วิทยาลัยทางหน่วยกระจายเสียง เวลาหยุดพัก	2.26	.73	2.39	.78	.17
4. อ่านและค้นคว้าจากห้องสมุด	2.53	.71	2.56	.67	.71
5. แข่งขันการอ่านจับใจความ	1.60	.65	1.50	.64	.71
6. แข่งขันการอ่านแบบตีความ	1.54	.64	1.43	.57	.11
7. แข่งขันการอ่านทำนองเสนาะ	1.61	.58	1.57	.62	.56
8. รวบรวมข่าวเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ทางภาษาไทย	1.80	.64	1.59	.64	.01

จากตารางที่ 20 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และกิจกรรมแข่งขันอ่านตีความจัดในเกณฑ์น้อย แต่กิจกรรมอ่านและค้นคว้าจากห้องสมุด นักศึกษาเห็นว่ามีการจัดอยู่ในเกณฑ์มาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 21 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน</u>					
1. เขียนข่าว บทความ หรือเรื่องสั้น กึ่งปลายนิเทศ	2.03	.80	2.03	.74	.99
2. เขียนคำขวัญ คำโฆษณา	1.71	.67	1.78	.62	.34
3. ทำหนังสือวารสาร	1.58	.60	1.59	.66	.91
4. ประกวดการเขียนเรียงความเรื่องสั้น	1.58	.56	1.70	.64	.12
5. ประกวดคำขวัญ คำโฆษณาชักชวน	1.57	.56	1.62	.61	.42

จากตารางที่ 21 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนทุกกิจกรรม โดยเฉลี่ยมีการจัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแล้ว ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ข. <u>กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย</u>					
1. แข่งขันสะกดคำยาก	1.41	.60	1.28	.48	.02
2. แข่งขันตอบปัญหาหลักภาษาไทย	1.33	.52	1.31	.51	.73
3. แข่งขันการทอหรือเติมคำทั้งเพย สุภาษิต และสำนวนไทย	1.39	.49	1.31	.52	.21
4. การเล่นเกมส่ค่าประสมต่าง ๆ	1.38	.53	1.31	.53	.56
5. จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับหลักภาษาไทย	1.62	.57	1.71	.66	.26
6. รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิด จากพจนานุกรม	1.81	.60	1.62	.68	.02
7. รวบรวมคำภาษาท้องถิ่น	1.61	.59	1.71	.69	.02
8. รวบรวมคำศัพท์ นวมก หรือคำไวพจน์	1.40	.49	1.46	.58	.35
9. ประกวดการแต่งคำประพันธ์ต่าง ๆ	1.79	.57	1.81	.67	.76

จากตารางที่ 22 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ จัดอยู่ในเกณฑ์น้อย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 23 ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย

ประเภทของกิจกรรม	ความสม่ำเสมอในการจัด				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D.	
ค. <u>กิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย</u>					
1. จัดป้ายนิเทศ หรือบอร์ด	1.92	.71	2.06	.64	.01
2. จัดนิทรรศการทางวรรณคดีไทย	1.73	.60	1.91	.61	.00
3. เล่นละครจากวรรณคดีไทย	1.58	.60	1.93	.61	.00
4. การแสดงดนตรีและขับร้องเพลง จากวรรณคดีไทย	1.34	.54	1.56	.60	.34
5. หายปัญหาทางวรรณคดีจากคำประพันธ์ หรือแต่งปัญหาเป็นคำประพันธ์	1.47	.57	1.54	.65	.31
6. จัดไปชมการแสดงละคร	1.49	.62	1.57	.71	.13
7. ไปศึกษาวรรณคดีนอกสถานที่	1.39	.53	1.49	.59	.05
8. จัดงานในวันสำคัญทางวรรณคดี หรือประเพณีไทย	1.92	.60	2.06	.59	.26
9. จัดฉายภาพยนตร์, ภาพนิ่ง	1.69	.68	1.78	.66	.00

จากตารางที่ 23 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทยโดยเฉลี่ยส่วนใหญ่จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ข. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย และเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอน
วิชาภาษาไทยกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น
ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 24 ถึงตารางที่ 29 ดังนี้

ตารางที่ 24 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ก. <u>กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย</u> <u>กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด</u>					
1. พูดในที่ประชุมหรือสาธารณะ	2.21	.46	2.19	.56	.72
2. สัมภาษณ์บุคคลต่างๆ, ผู้ทรงคุณวุฒิ	2.12	.39	2.14	.53	.75
3. ฝึกเป็นโฆษกวิทยุโทรทัศน์หรือ พิธีกรในโอกาสต่าง ๆ	2.08	.34	2.12	.55	.50
4. จัดอภิปราย ปาฐกถา โต้เวที ของนักศึกษาในวิทยาลัย	2.22	.47	2.26	.53	.57
5. จัดอภิปราย ปาฐกถา โต้เวที ของนักศึกษาระหว่างสถาบัน	2.18	.44	2.01	.61	.01
6. แข่งขันการพูดแบบต่าง ๆ	2.08	.43	1.96	.60	.09
7. แข่งขันการเล่าเรื่อง ปาฐกถา และการบรรยาย	2.03	.41	1.97	.61	.32

จากตารางที่ 24 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์
ของกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดทุกกิจกรรมโดยเฉลี่ย มีประโยชน์ปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 25 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง</u>					
1. ฟังข่าว รายการสนทนา หรือคอบปัญหา เกี่ยวกับภาษาไทย ทางวิทยุ โทรทัศน์	2.28	.06	2.18	.60	.18
2. ฟังอภิปราย ปาฐกถา โต้เวทีของ นักศึกษาในวิทยาลัย	2.22	.42	2.14	.49	.16
3. ฟังทำนองเสนาะ เพลงไทย จากเพลง วิทยุ โทรทัศน์	2.21	.44	2.27	.51	.32
4. ฟังบุคคลภายนอกอภิปราย ปาฐกถา และโต้เวทีในวิทยาลัย	2.21	.44	2.35	.54	.03
5. ฟังรายการโทรทัศน์ สด กลอนสักวา	2.09	.36	2.08	.55	.93

จากตารางที่ 25 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง ทุกกิจกรรมโดยเฉลี่ยแล้วมีประโยชน์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 26 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน</u>					
1. จักรยรรคการหนังสือใหม่และ หนังสือที่อ่าน	2.49	.50	2.41	.57	.22
2. สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับ หนังสือที่ได้อ่าน	2.40	.52	2.19	.57	.00
3. อ่านข่าว บทความ ประกาศ	2.60	.52	2.52	.58	.25
4. อ่านและค้นคว้าจากห้องสมุด	2.70	.49	2.70	.51	.97
5. แข่งขันการอ่านจับใจความ	2.12	.42	2.15	.61	.97
6. แข่งขันการอ่านแบบตีความ	2.10	.45	2.08	.55	.76
7. แข่งขันการอ่านทำนองเสนาะ	2.10	.43	2.12	.58	.78
8. รวบรวมข่าวเกี่ยวกับภาษาไทย	2.26	.53	2.20	.64	.42

จากตารางที่ 26 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีประโยชน์ปานกลาง นอกจาก กิจกรรมอ่านค้นคว้าจากห้องสมุดที่เห็นว่ามีประโยชน์มาก และกิจกรรมอ่านข่าว บทความ ประกาศ อาจารย์เห็นว่ามีประโยชน์มากเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 27 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
<u>กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน</u>					
1. เขียนข่าว บทความ หรือ เรื่องสั้น กึ่งบันเทิง	2.33	.62	2.34	.59	.98
2. เขียนคำขวัญ คำโฆษณา	2.18	.48	2.12	.54	.37
3. ทำหนังสือวารสาร	2.11	.48	2.17	.56	.41
4. ประกวดการเขียนเรียงความเรื่องสั้น	2.13	.48	2.15	.55	.86
5. ประกวดคำขวัญ คำโฆษณา ชักชวน	2.12	.42	2.03	.52	.13

จากตารางที่ 27 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนทุกกิจกรรม โดยเฉลี่ยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ข. กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย					
1. แข่งขันสะกดคำยาก	2.58	.50	2.27	.58	.00
2. แข่งขันตอบปัญหา	2.57	.50	2.20	.53	.68
3. แข่งขันการทอหรือเติมคำพังเพย สุภาษิต	2.16	.36	2.13	.49	.72
4. การเล่นเกมส่คำประสม	2.08	.27	2.06	.51	.25
5. จักย้ายนิเทศ	2.17	.38	2.24	.57	.01
6. รวบรวมคำที่มักเขียนผิดและอ่านผิด จากพจนานุกรม	2.63	.51	2.45	.60	.01
7. รวบรวมคำภาษาท้องถิ่น	2.46	.58	2.28	.61	.92
8. รวบรวมคำศัพท์ หมวด หรือคำไวพจน์	2.07	.39	2.06	.55	.36
9. ประกวดการแต่งคำประพันธ์	2.14	.41	2.21	.59	.08

จากตารางที่ 28 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมหลักภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่เห็นว่ามีความประโยชน์ปานกลาง นอกจากกิจกรรมแข่งขันสะกดคำยาก แข่งขันตอบปัญหา และรวบรวมคำที่มักเขียนผิดอ่านผิดจากพจนานุกรมที่อาจารย์เห็นว่ามีความประโยชน์มาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

ตารางที่ 29 ประโยชน์ของกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย

ประเภทของกิจกรรม	ประโยชน์ของกิจกรรม				t
	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
ค. <u>กิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย</u>					
1. จักย้ายนิเทศ หรือบอรัค	2.77	.43	2.46	.58	.00
2. จักนิทรรศการทางวรรณคดีไทย	2.72	.45	2.45	.55	.00
3. เล่นละครจากวรรณคดีไทย	2.68	.47	2.37	.55	.00
4. การแสดงดนตรีและขับร้อง เพลงจากวรรณคดีไทย	2.41	.50	2.16	.59	.00
5. หายปัญหาทางวรรณคดี	2.36	.48	2.14	.63	.00
6. จักไปชมการแสดงละคร	2.04	.50	2.09	.65	.56
7. ไปศึกษาวรรณคดีนอกสถานที่	2.06	.53	2.08	.63	.73
8. จักงานในวันสำคัญทางวรรณคดี หรือประเพณีไทย	2.66	.50	2.48	.60	.02
9. จักฉายภาพยนตร์ ภาพนิ่ง	2.42	.58	2.22	.63	.01

จากตารางที่ 29 แสดงว่า อาจารย์และนักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมวรรณคดีไทย โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากกิจกรรม จักย้ายนิเทศ บอรัค จักนิทรรศการ เล่นละคร และจักงานวันสำคัญทางวรรณคดีหรือประเพณีไทย ที่อาจารย์เห็นว่ามีประโยชน์มาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P > .05$)

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีไทย ส่วนใหญ่
จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่กิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย ส่วนใหญ่จัดอยู่ในเกณฑ์น้อย

คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์
ของการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย หลักภาษาไทย และวรรณคดีไทย ส่วนใหญ่
เห็นว่ามีความมีประโยชน์ในเกณฑ์ปานกลาง

ข้อที่น่าสังเกต คือ กิจกรรมแข่งขันสะกดคำยาก และกิจกรรมแข่งขัน
ตอบปัญหาหลักภาษาไทย ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักภาษาไทยนั้น กิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมมี
การจัดอยู่ในเกณฑ์น้อย แต่ อาจารย์และนักศึกษาคงเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในเกณฑ์มาก

และ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยกับ
นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในวิทยาลัยครู ทางด้านความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรม
และทางด้านประโยชน์แล้ว โดยแยกตามประเภทของกิจกรรมทั้ง 3 ประเภท อัน
ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยซึ่งแยกเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การฟัง
การอ่าน การเขียน กิจกรรม เกี่ยวกับหลักภาษาไทย และกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดีไทย
แล้วไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ ($P > .05$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3

วิเคราะห์การประเมินผล ปัญหา อุปสรรค ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการ
จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชา
ภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลไว้ในตารางที่ 30 ถึงตารางที่ 37 ดังนี้

ตารางที่ 30 การไต่คะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไต่คะแนน	29	32.2	68	19.7
2. ไม่ไต่คะแนน	55	61.1	90	26.0
3. ไม่ทราบ	6	6.7	188	54.3

จากตารางที่ 30 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการไต่คะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรม
เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่างกันคือ อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นว่า
ไม่ไต่คะแนนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.1 แต่นักศึกษา ให้ความเห็นว่า ไม่ทราบ
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3

ตารางที่ 31 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทุกครั้งที่จัด	44	48.9	150	43.3
2. สัปดาห์	8	8.9	26	7.5
3. สัปดาห์การศึกษา	7	7.8	53	15.3
4. ไม่เคยประเมินผลเลย	20	22.2	17	4.9
5. ไม่ทราบ	11	12.2	100	28.9

จากตารางที่ 31 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมีการประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตรงกันคือ มีการประเมินผลทุกครั้งที่จัดมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยให้ความเห็นว่า คิดเป็นร้อยละ 48.9 นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยให้ความเห็นเป็นร้อยละ 43.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ร่วมกิจกรรมกรอกแบบประเมินผล	10	11.1	34	9.8
2. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกรอก แบบประเมินผล	5	5.6	26	7.5
3. ประชุมอภิปรายผล	17	18.9	11	3.2
4. สังเกตเข้าร่วมของนักศึกษาและคุณลงงาน	32	35.6	169	48.8
5. ไม่มีการประเมินผล	12	13.3	32	9.2
6. ไม่ทราบ	14	15.6	74	21.4

จากตารางที่ 32 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับ วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตรงกันคือ ใช้วิธีสังเกตการเข้าร่วมของนักศึกษาและคุณลงงานมากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 55.6 นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 48.8

ตารางที่ 33 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักศึกษาไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญ	32	5.6	157	45.4
2. อาจารย์บางท่านไม่ร่วมฟังและสนับสนุน	14	15.6	29	8.4
3. ฝ่ายวิชาการไม่ร่วมมือและสนับสนุน	1	1.1	13	3.8
4. การประสานงานไม่ดี	6	6.7	36	10.4
5. เวลาในการจัดมีน้อย	2	2.2	42	12.1
6. งบประมาณมีน้อย	20	22.2	37	10.7
7. อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	12	13.3	11	3.2
8. จัดกิจกรรมซ้ำซากไม่น่าสนใจ	2	2.2	9	2.6
9. ไม่มีสถานที่เหมาะสม	0	0	3	2.3
10. ไม่ทราบ	1	1.1	4	1.2

จากตารางที่ 33 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่างกันคือ อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความเห็นว่า เพราะงบประมาณมีน้อย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.2 และที่น้อยที่สุดคือ ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสม ซึ่งไม่มีใครออกความเห็นเลย แต่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นว่า เพราะนักศึกษาไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.4 และที่น้อยที่สุดคือ ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 34 เนื้อหาวิชาที่ต้องการให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้ภาษาไทย	78	86.7	161	46.5
2. หลักภาษาไทย	2	2.2	67	19.4
3. วรรณคดีไทย	10	11	118	34.1

จากตารางที่ 34 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ต้องการให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตรงกันคือ

อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย เห็นว่า ต้องการให้จัดกิจกรรมในวิชาการใช้ภาษาไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.7 และนักศึกษา ให้ความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 46.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกับความสนใจ
ในการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	อาจารย์ที่สอน วิชาภาษาไทย		นักศึกษาวิชาเอก ภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผลการเรียนสูงชันถ้านักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมมาก	46	51.1	162	46.8
2. ผลการเรียนต่ำ ถ้านักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมมาก	1	1.1	15	4.3
3. การเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมไม่ทำให้ ผลการเรียนแตกต่างกัน	23	25.6	93	26.9
4. ไม่มีความคิดเห็น	20	22.2	76	22.0

จากตารางที่ 35 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยและนักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกับความ
สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตรงกันว่า ทำให้ผลการเรียน
สูงชันถ้านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมาก มากที่สุด ซึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ให้ความ
เห็นคิดเป็นร้อยละ 51.1 นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 46.8
และให้ความเห็นน้อยที่สุดคือ ทำให้ผลการเรียนต่ำ ถ้านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมาก
อาจารย์ที่สอนภาษาไทย ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 1.1 นักศึกษาให้ความเห็น
คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 36 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ
ก. การเตรียมกิจกรรม		
1. ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ	22	62.8
2. ควรชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจจุดประสงค์และประโยชน์	5	14.2
3. ควรมีการร่วมวางแผนประสานงานระหว่าง อาจารย์และนักศึกษาล่วงหน้า	3	8.5
4. ควรรับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง กิจกรรม	2	5.7
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมโดยพร้อมเพรียงกัน	2	5.7
6. ควรจัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับความสามารถ ส่วนบุคคล	1	2.8
ข. การดำเนินการจัดกิจกรรม		
1. ควรให้นักศึกษาดำเนินการเองและอาจารย์เป็นที่ปรึกษา	18	51.4
2. ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน	14	40.0
3. ควรประสานงานกันทุกฝ่าย	3	8.5
ค. การประเมินผล		
1. ควรประเมินผลทุกครั้งที่จัดกิจกรรม	24	68.5
2. ควรร่วมกันประเมินผลระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	7	20.0
3. ควรใช้วิธีประเมินผลหลายวิธี	4	11.4

จากตารางที่ 36 แสดงว่า อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู
จำนวน 35 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
ดังนี้คือ การเตรียมกิจกรรมนั้นเห็นว่า ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ มากที่สุดให้
ความเห็นคิดเป็นร้อยละ 62.8 สำหรับการดำเนินการนั้นเห็นว่า ควรให้
นักศึกษาคำเนินการเองและอาจารย์เป็นที่ปรึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.4
ส่วนการประเมินผลให้ความเห็นว่า ควรประเมินผลทุกครั้งจัดกิจกรรม คิดเป็น
ร้อยละ 68.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย	
	จำนวน	ร้อยละ
ก. การเตรียมกิจกรรม		
1. ควรวางแผนล่วงหน้าโดยประสานงานกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	46	48.9
2. ควรขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง	31	32.9
3. ควรเตรียมกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน	9	9.5
4. ควรมีการประชุมสัมพันธล่วงหน้า	8	8.5
ข. การดำเนินงาน		
1. ควรประสานงานกันทุกฝ่าย	57	60.6
2. ควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับประเภทของกิจกรรม	26	27.6
3. ควรจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน	11	11.7
ค. การประเมินผล		
1. ควรประเมินผลทุกครั้ง	82	87.2
2. ไม่ควรคิดคะแนนที่ได้จากการประเมินผลเพราะบังคับเกินไป	12	12.7

จากตารางที่ 37 แสดงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย มีทั้งหมด 94 คน โดยให้ข้อเสนอแนะดังนี้คือ ในด้านการเตรียมกิจกรรม นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย เห็นว่า ควรวางแผนล่วงหน้า โดยประสานงานกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.9 ในด้านการดำเนินกิจกรรม เห็นว่า ควรประสานงานกันทุกฝ่ายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.6 และในด้านการประเมินผล เห็นว่า ควรประเมินผลทุกครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 3

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลในภาคนี้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) ซึ่งข้อมูลในภาคนี้ ได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยและได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู 6 แห่ง ในขณะที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในภาคนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู ซึ่งผู้วิจัยจะเสนอในบทต่อไป

สำหรับการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูนั้น ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครู 6 แห่ง จากวิทยาลัยครู 6 กลุ่ม โดยเฉลี่ยกลุ่มละ 1 แห่ง ดังนี้

<u>วิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ</u>	สัมภาษณ์อาจารย์จารีต เข้าวุ่นทด อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2526
<u>วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง</u>	สัมภาษณ์อาจารย์สุทิน กัลยพฤกษ์ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2526
<u>วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง</u>	สัมภาษณ์อาจารย์สมถวิล วิเศษสมบัติ และอาจารย์สมพร อิศรจินดา อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2526
<u>วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>	สัมภาษณ์อาจารย์พัฒนา ชิตีเสรี อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูนครราชสีมา ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออก

สัมภาษณ์อาจารย์สะอาด เลิศหิรัญ อาจารย์
สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูนครปฐม ในวันที่
20 กุมภาพันธ์ 2526

วิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้

สัมภาษณ์อาจารย์เน่งน้อย กวางครา อาจารย์
สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูสงขลา ในวันที่
26 กุมภาพันธ์ 2526

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยใน
วิทยาลัยครูและจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู 6 แห่ง
จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู มีแนวการจัด
กิจกรรมดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย คือ ได้แก่
อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย (วิทยาลัยครู สวนสุนันทา นครปฐม และวิทยาลัยครูสงขลา)
นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยระดับ ค.บ. (วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก) และผู้ริเริ่ม
คืออาจารย์กับนักศึกษาร่วมกันจัด (วิทยาลัยครูนครราชสีมา และวิทยาลัยครูพระนคร
ศรีอยุธยา) ซึ่งนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยระดับ ค.บ. ที่ริเริ่มจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่
มักจะทำวงคำแห่งใจตำแหน่งหนึ่งในคณะกรรมการบริหารของชมรมภาษาไทย หรือ
ชมรมศูนย์วัฒนธรรมไทย

2. งบประมาณในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณประเภทเงินค่า
กิจกรรมที่นักศึกษาเสียให้แก่วิทยาลัย โดยวิทยาลัยครูต่าง ๆ จัดสรรเงินตามโครงการ
ที่เสนอขอจัดกิจกรรม ซึ่งโครงการต่าง ๆ ต้องยื่นเสนอต่อแผนกวางแผนของวิทยาลัย
ก่อนเดือนกรกฎาคมของปีการศึกษานั้น ๆ การเสนอโครงการเพื่อของบประมาณใน
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยเฉลี่ยแต่ละโครงการประมาณโครงการ
ละ 500 บาท - 20,000 บาท โครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
ในวิทยาลัยครู มีชื่อเรียกต่างกันไปในแต่ละวิทยาลัยครู เช่น โครงการของวิทยาลัยครู
พิบูลสงคราม ได้แก่ โครงการจัดกิจกรรมวันสำคัญของไทยและโครงการพัฒนานักศึกษา
วิชาเอกภาษาไทย

โครงการของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ โครงการประชุมสัมมนา
อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย และโครงการเก็บข้อมูลศิลปะและทัศนกรรมพื้นบ้าน

โครงการของวิทยาลัยครูนครปฐม ได้แก่ โครงการสัมมนาการใช้ภาษาไทย
ในปัจจุบัน โครงการส่งเสริมการเรียนภาษาไทยและโครงการปรับปรุงการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย 102 เป็นต้น

แม้ว่าจะใช้ชื่อเรียกต่างกันออกไปเช่นนี้ก็ตาม แต่จุดมุ่งหมายใหญ่ของ
โครงการที่สำคัญเหมือนกันคือ เป็นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ของโครงการ
ผู้วิจัยเสนอไว้ที่ภาคผนวกตอนท้าย

ในกรณีงบประมาณที่ได้จากวิทยาลัยมีน้อยมากไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรม
วิทยาลัยครูต่าง ๆ มีการหารายได้จากทางอื่นหลายวิธี ได้แก่

- 2.1 แสดงละครสั้น จินตลีลา และวิถีชีวิตนา โดยเก็บบัตรผ่านประตูเข้าชม
(วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา)
 - 2.2 จำหน่ายวารสารที่จัดทำขึ้น ในวันสำคัญ ๆ เช่นวันสุนทรภู่ (วิทยาลัยครู
พิบูลสงคราม จำหน่ายวารสารชื่อ บุปผามาลัยในวันสุนทรภู่ ปี 2526)
 - 2.3 จำหน่ายหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
จำหน่ายหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ชื่อ ผาวัน)
 - 2.4 ขายอาหารในวันจัดกิจกรรม เช่น อาหารไทยจากวรรณคดี (วิทยาลัยครู
สงขลา วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูนครราชสีมา)
 - 2.5 จัดฉายภาพยนตร์ (วิทยาลัยทั้ง 6 แห่ง จัดชมทุกแห่ง)
3. เวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครู
มีแนวการจัดในเวลาต่อไปนี้
- 3.1 จัดในเวลาเรียนและในชั้นเรียน เช่นการเล่นเกมส์ต่าง ๆ ทาง
ภาษาไทย (วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูสงขลา)
 - 3.2 จัดกิจกรรมในวันกิจกรรมซึ่งทุกวิทยาลัยกำหนดไว้ครึ่งวันต่อสัปดาห์
วิทยาลัยครูพิบูลสงครามจัดบ่ายวันพุธ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาจัดบ่ายวันศุกร์

วิทยาลัยครูสวนสุนันทาจักบายวันพุธ วิทยาลัยครูนครปฐมจักบายวันพุธ วิทยาลัยครูสงขลาจักบายวันศุกร์ และวิทยาลัยครูนครราชสีมาจักกิจกรรมบายวันศุกร์ เป็นต้นไป)

3.3 จักกิจกรรมในวันภาษาไทย (วิทยาลัยครูสวนสุนันทามีประมาณ เกือบกันยายน วิทยาลัยครูนครราชสีมาประมาณเดือนเมษายน ปี 2525 ตรงกับ วันที่ 13 มกราคม 2525 เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่จัก ผู้วิจัยเสนอไว้ในภาคผนวก)

3.4 จักในวันหยุดราชการ เช่นการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ชมพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ (วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม)

4. ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่จักในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ชมรมภาษาไทยเป็นผู้จัก มีมากมายหลายประเภท ได้แก่

4.1 การแสดงละครสั้นประกอบเพลง (วิทยาลัยครูสวนสุนันทา แสดงละครสั้นประกอบเพลง "บนฟ้ามีนกบิน บนดินไม่มีชยะ" ในปีการศึกษา 2525 การเล่นลิเก (วิทยาลัยครูนครราชสีมา เล่นลิเกเรื่องไกรทอง ในวันภาษาไทย ที่ 13 มกราคม 2525) เป็นต้น

4.2 การแสดงเพลงพื้นเมือง ใต้แก่ เพลงลำตัด ฉ่อย เกี่ยวข้าว อีแซว ปรบไก่ เต้นกำรำเคียว จะจักในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง การเล่นเพลงโคราช และหมอลำเพลิน จักมากในวิทยาลัยครูนครราชสีมา

4.3 การแสดงวิพิธทัศนา วีวีวชุกต่าง ๆ จินตลีลา จะแสดงในวันกิจกรรม ซึ่งวิทยาลัยครูสวนสุนันทาจักกิจกรรมประเภทนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทแสดงที่ใช่แสดงในปีการศึกษา 2525 ไว้บ้าง ซึ่งรายละเอียดที่ภาคผนวก การแสดงประเภทนี้มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น

จินตลีลา ชุก จากชีวิตสู่ชีวิต (วิทยาลัยครูสวนสุนันทา)

วีวีว ชุก แผ่นดินไทย แผ่นดินทอง (วิทยาลัยครูนครราชสีมา)

วีวีว ชุก ข้าเจ้าหงส์ คงดาโย (วิทยาลัยครูสงขลา)

4.4 การทนายปัญหาที่เรียกว่า ะหมี่ (วิทยาลัยครูสงขลา นครปฐม สวนสุนันทา พิบูลสงคราม และวิทยาลัยครูนครราชสีมา) อาจจะเป็น ะหมี่ตัวอักษรไทย หรือะหมี่ภาษาไทยทั่วไป

4.5 จักรนิทรรศการ 700 ปีลายสือไทย มีจัดทั้ง 6 แห่ง เพราะเป็นนโยบายของกรมการฝึกหัดครู ซึ่งวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จัดประมาณเดือนสิงหาคม 2526 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จัดประมาณเดือนกรกฎาคม 2526 วิทยาลัยครูสวนสุนันทา จัดประมาณเดือนกันยายน 2526 วิทยาลัยครูนครปฐม จัดวันที่ 11 มิถุนายน 2526 - 30 กันยายน 2526 วิทยาลัยครูนครราชสีมา จัดในวันที่ 9-13 กุมภาพันธ์ 2526 และวิทยาลัยครูสงขลา จัดประมาณเดือนกรกฎาคม 2526 นอกจากนี้ยังมีการจัดนิทรรศการอื่น ๆ เช่น วิทยาลัยครูพิบูลสงครามจัดนิทรรศการวันสุนทรภู่ นิทรรศการหนังสือนารัฐ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา จัดนิทรรศการตัวอักษรไทย วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จัดนิทรรศการวันลอยกระทง วิทยาลัยครูนครราชสีมาจัดนิทรรศการวิวัฒนาการอักษรไทย วิทยาลัยครูนครปฐม จัดนิทรรศการการแสดงละครของไทย และวิทยาลัยครูสงขลา จัดนิทรรศการวันสมเด็จพระมหาสมณะเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส ฯลฯ การจัดนิทรรศการต่าง ๆ จัดกิจกรรมประเภทนี้มากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ มีในวิทยาลัยครูทุกแห่ง

4.6 มีจัดอภิปราย เชิญวิทยากรที่เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียง มีจัดกิจกรรมประเภทนี้ในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง

ประเภทของกิจกรรมที่กล่าวมาตั้งแต่ต้น เป็นกิจกรรมที่มีการจัดมากในปีการศึกษา 2525 ต่อเนื่องถึง ภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2526 ของวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูและได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 ดังที่กล่าวข้างต้น

4.7 จัดโศวาทที่ทั้งในวิทยาลัยและโศวาทที่ระหว่างสถาบัน มีการจัดกิจกรรมประเภทนี้ในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง

4.8 จัดแข่งขันอ่านทำนองเสนาะในวิทยาลัย จะมีจัดกิจกรรมประเพณีในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง แต่ที่ส่งไปแข่งขันนอกสถาบัน เช่น แข่งขันอ่านทำนองเสนาะที่หอสมุดแห่งชาติ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ส่งไปแข่งขันทุกปี ในปีการศึกษา 2525 นักศึกษาไปแข่งขันอ่านทำนองเสนาะประเภทหญิงได้ รางวัลชนะเลิศ วิทยาลัยครูในทางจังหวัดจะไม่ค่อยมีจัดแข่งขันนอกสถาบัน

5. การดำเนินงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย จะดำเนินงานโดยนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ในรูปของคณะกรรมการโดยมีอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาได้มาจากการเสนอของนักศึกษาส่วนใหญ่จะดำเนินงานลักษณะเช่นนี้ในวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง

6. การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ใช้การสังเกตการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (วิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง) บางแห่งมีการให้คะแนนแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม (วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูนครราชสีมา)

ข้อที่น่าสังเกตคือ การมีห้องสมุดภาษาไทย วิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง มีห้องสมุดภาษาไทยไว้บริการวิชาการประเภทตำราแก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย และนักศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกสมทบของห้องสมุดภาษาไทย แต่หนังสือประเภทอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นจุดมุ่งหมายใหญ่ได้แก่ ประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น และหัตถศิลป์ต่างๆ จะให้เขาโดยเสียค่าบริการให้แก่ห้องสมุดภาษาไทย ซึ่งเป็นการจัดหารายได้วิธีหนึ่ง การจัดลักษณะนี้จะพบมาก ในวิทยาลัยครูทิบูลสงคราม และวิทยาลัยครูนครราชสีมา รายได้ที่ได้จากจัดกิจกรรมนี้ มีมากจนสามารถนำเงินรายได้ไปจัดกิจกรรมประเภทอื่นๆ ได้ เช่น วิทยาลัยครูทิบูลสงครามจะมีห้องสมุดภาษาไทยจะมีรายได้จากการเช่าหนังสือปีละไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท หรือห้องสมุดภาษาไทยของวิทยาลัยครูนครราชสีมา มีรายได้จากการเช่าหนังสือปีละ ไม่ต่ำกว่า 3,000 บาท เป็นต้น